

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 24. února 2026
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (EU) 2024/1348,
POKUD JDE O VYTVOŘENÍ SEZNAMU BEZPEČNÝCH ZEMÍ PŮVODU
NA ÚROVNI UNIE**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2026/...

ze dne 24. února 2026,

kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348,
pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

---

¹ Stanovisko ze dne 23. října 2025 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. února 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. února 2026.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348³ platí zvláštní pravidla, pokud žadatel pochází z bezpečné země původu. Konkrétně je třeba urychlit posouzení žádosti, a pokud žadateli dosud nebylo povoleno vstoupit na území členských států, může členský stát žádost posoudit v řízení na hranicích.

---

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Nařízení (EU) 2024/1348 stanoví možnost označit třetí země za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném nařízení. Je nezbytné posílit uplatňování pojmu bezpečné země původu jako základního nástroje na podporu rychlého posouzení žádostí, které jsou pravděpodobně nedůvodné, a to označením třetích zemí za bezpečné země původu. Je rovněž nezbytné řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu vedenými jednotlivými členskými státy. Proto by měl být vytvořen seznam bezpečných zemí původu na úrovni Unie. Přestože si členské státy zachovávají právo uplatňovat nebo zavádět právní předpisy, které umožňují na vnitrostátní úrovni označit za bezpečné země původu jiné třetí země než ty, jež jsou označené za bezpečné země původu na úrovni Unie, takové společné označení na úrovni Unie by mělo zajistit, že pojem bezpečné země původu budou všechny členské státy uplatňovat na žadatele, jejichž země původu jsou označeny za bezpečné země původu, jednotným způsobem.

- (3) Skutečnost, že třetí země je považována za bezpečnou zemi původu, ať už na úrovni Unie, nebo na vnitrostátní úrovni, nemůže zakládat absolutní záruku bezpečnosti pro státní příslušníky této země, a to ani těch, kteří nepatří do kategorie osob, pro něž je stanovena výjimka při označení této země jako bezpečné země původu, a tudíž nezbavuje nutnosti provést individuální přezkoumání žádosti o mezinárodní ochranu. Posouzení, zda by třetí země měla být označena za bezpečnou zemi původu, může ze své podstaty vzít v úvahu pouze všeobecnou občanskou, právní a politickou situaci v dané zemi a to, zda jsou původci pronásledování, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v praxi postižitelní, jsou-li v této zemi shledáni odpovědnými. Členské státy smí pojem bezpečné země původu uplatnit pouze v případě, že žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje, a za předpokladu, že žadatel je státním příslušníkem této země nebo osobou bez státní příslušnosti a dříve měl v této zemi obvyklý pobyt. Uplatněním pojmu bezpečné země původu v rámci individuálního posouzení není dotčena skutečnost, že některé kategorie žadatelů se mohou ve třetích zemích označených za bezpečné země původu nacházet ve zvláštní situaci, a mohou mít proto důvodnou obavu z pronásledování nebo jim hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

- (4) Posouzení toho, zda by určitá třetí země měla být označena za bezpečnou zemi původu, vychází z řady relevantních a dostupných zdrojů informací, včetně informací od členských států, Agentury Evropské unie pro otázky azylu zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁴ (dále jen „Agentura pro azyl“), Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a dalších příslušných mezinárodních organizací. Při posuzování se rovněž zohledňuje společná analýza informací o zemi původu podle článku 11 nařízení (EU) 2021/2303, je-li k dispozici, a to v souladu s nařízením (EU) 2024/1348. Na základě různých takových zdrojů informací lze řadu třetích zemí považovat za bezpečné země původu.

---

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Označení třetí země za bezpečnou zemi původu podle článku 62 nařízení (EU) 2024/1348 vychází z informací ze spolehlivých, oficiálních a řádně odůvodněných relevantních a dostupných zdrojů. Toto označení navíc odráží obecnou situaci v dané zemi a není ovlivněno individuálními okolnostmi, které lze posoudit pouze pro účely určení, zda by pojem bezpečné země původu v konkrétním případě výjimečně použit být neměl. V rámci vnitrostátního soudního přezkumu by proto hlavním účelem daného posouzení podrobné důkazy týkající se individuální situace žadatele, které odůvodňují použitelnost pojmu bezpečné země původu. V souladu se Smlouvami má Soudní dvůr Evropské unie pravomoc rozhodovat o veškerých pochybnostech o platnosti označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie.

- (6) Pokud jde o zemi, které byl udělen status kandidátské země na přistoupení k Unii (dále jen „kandidátská země“), Smlouva o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) stanoví podmínky a zásady, které musí splňovat každá země, jež se chce stát členským státem. Tyto podmínky a zásady byly stanoveny na zasedání Evropské rady v Kodani v roce 1993 (dále jen „kodaňská kritéria“) a posílena na zasedání Evropské rady v Madridu v roce 1995. Kodaňská kritéria jsou: stabilita institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin, fungující tržní hospodářství a schopnost odolat konkurenčním tlakům a tržním silám v Unii a schopnost přijmout závazky spojené s členstvím, včetně schopnosti účinně provádět pravidla, normy a politiky, které tvoří soubor práva Unie, a dodržování cílů politické, hospodářské a měnové unie.

- (7) Status kandidátské země uděluje zemi Evropská rada jednomyslným rozhodnutím na základě stanoviska Komise vypracovaného k žádosti země o členství v Unii. Zejména pokud jde o politická kritéria členství v Unii, bylo zjištěno, že kandidátské země pokročily směrem k dosažení stability institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin. Lze tedy dospět k závěru, že třetí země, kterým byl udělen status kandidátské země, by měly být považovány za bezpečné země původu ve smyslu nařízení (EU) 2024/1348 a v souladu s tím by měly být označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie. Těmito označeními nejsou dotčena žádná budoucí rozhodnutí Evropské rady nebo Rady o přijetí kandidátských zemí do Unie. Je třeba nicméně vzít řádně v úvahu skutečnost, že by se situace v kandidátské zemi mohla změnit do té míry, že označení této země za bezpečnou zemi původu by se nadále nemělo uplatňovat. Toto nařízení by proto mělo stanovit, že označení třetí země, které byl udělen status kandidátské země, za bezpečnou zemi původu by se nadále nemělo uplatňovat, pokud nastane některá z těchto okolností: existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v této třetí zemi; s ohledem na jednání dané třetí země dotýkající se základních práv a svobod, která jsou relevantní pro označení za bezpečnou zemi původu, byla přijata omezující opatření ve smyslu části páté hlavy IV Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“); nebo je míra uznaných žádostí žadatelů z dané třetí země v celé Unii vyšší než 20 % celkového počtu rozhodnutí pro danou třetí zemi vydaných rozhodujícím orgánem. Členské státy by neměly uplatňovat pojem bezpečné země původu na žadatele z kandidátské země po dobu, kdy přetrvávají okolnosti stanovené v tomto nařízení.

- (8) Při zvažování, zda v kandidátské zemi existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, by měla být zohledněna široká škála relevantních zdrojů informací, včetně informací od jakéhokoli příslušného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie nebo mezinárodní organizace. Zejména je třeba zohlednit, zda Evropská rada nebo Rada uznaly existenci mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v dotčené třetí zemi, včetně toho, zda bylo v důsledku existence ozbrojeného konfliktu přijato rozhodnutí Rady v souladu s článkem 5 směrnice Rady 2001/55/ES⁵. Podobně by se při posuzování toho, zda již neexistuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v kandidátské zemi, měla zohlednit skutečnost, že Evropská rada nebo Rada uznaly, že příslušné okolnosti pominuly, včetně případů, kdy bylo v důsledku ukončení ozbrojeného konfliktu přijato rozhodnutí Rady v souladu s článkem 6 směrnice 2001/55/ES.

---

⁵ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Je nezbytné, aby označení kandidátských zemí za bezpečné země původu bylo uplatňováno jednotně ve všech členských státech, a to i pokud jde o okolnosti stanovené v tomto nařízení, za nichž by tyto země již neměly být považovány za bezpečné země původu. Aby se usnadnilo jednotné provádění tohoto nařízení a poskytla právní jistota, měla by Komise průběžně sledovat situaci v kandidátských zemích a informovat členské státy, Evropský parlament a Radu v případech, kdy na základě dostupných informací v jedné z těchto zemí nastane nebo přestane platit kterákoli z takových okolností, a tyto informace okamžitě zveřejnit prostřednictvím oznámení v řadě C Úředního věstníku Evropské unie. S ohledem na možné důsledky pro vnější vztahy Unie a členských států by Komise neměla informovat členské státy a Evropský parlament o tom, že v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v kandidátské zemi existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty, bez předchozího souhlasu Rady. Komise by proto měla před tím, než informuje členské státy a Evropský parlament o jakékoli závažné hrozbě z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v kandidátské zemi, tuto okolnost oznámit Radě, která k poskytnutí takové informace udělí předchozí souhlas.

- (10) Pokud jde o Kosovo*, podle informací Agentury pro azyl v současné době 16 členských států označuje Kosovo na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kosova v celé Unii v roce 2024 činila 5 %. Kosovo je potenciálním kandidátem na členství v Unii. Jeho ústava obsahuje hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Kosovo je parlamentní zastupitelská demokracie založená na pluralitě politických stran a s rozdělením moci mezi zákonodárné, výkonné a soudní orgány a příslušný právní rámec je v souladu s evropskými normami. Právní rámec obecně zaručuje ochranu základních práv a je v souladu s evropskými normami. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kosova do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. V Kosovu neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347⁶. Ve vnitrostátním právu Kosova neexistuje trest smrti a orgány Kosova se zavázaly k předcházení mučení a špatného zacházení. V Kosovu neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V Kosovu nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

---

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Pokud jde o Bangladéš, podle informací Agentury pro azyl v současné době šest členských států označuje Bangladéš na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Bangladéše v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala některé mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Bangladéš je parlamentní republikou, která se řídí ústavou, jež stanoví oddělení moci mezi výkonnou a soudní. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Bangladéše do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Bangladéš zachovává trest smrti a dosud nepodepsal Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, rozsudky smrti se vykonávají jen zřídka. Bangladéš ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Bangladéši neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (12) Pokud jde o Kolumbii, podle informací Agentury pro azyl v současné době žádný členský stát neoznačuje Kolumbii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kolumbie v celé Unii v roce 2024 činila 5 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 1991 a následná judikatura Ústavního soudu poskytují silné záruky lidských práv. Kolumbie je federální republikou s demokratickým zastupitelským politickým systémem a rozdělením moci mezi výkonnou, zákonodárnou a soudní. Neexistují žádné známky svědčící o rozšířené praxi vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kolumbie do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. V Kolumbii obecně neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347, s výjimkou konkrétních venkovských oblastí, v nichž není zcela zajištěna přítomnost státu. Kolumbijská ústava zakazuje trest smrti. Právní rámec Kolumbie zakazující mučení a nelidské či ponižující zacházení je v souladu s mezinárodními normami. Neexistuje zde žádná obecná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (13) Pokud jde o Egypt, podle informací Agentury pro azyl v současné době šest členských států označuje Egypt na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Egypta v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Egypt je republika, v níž je prezident zároveň hlavou státu i výkonné moci. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Egypta do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Egypt v trestním zákoníku a vojenských právních předpisech zachovává trest smrti, ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Egypt ve své národní strategii pro lidská práva prohlásil, že má v úmyslu reformovat zákon o vyšetřovací vazbě, zlepšit podmínky ve věznicích, omezit počet trestných činů trestaných smrtí a posílit kulturu lidských práv ve všech vládních institucích. Je potřeba, aby tato strategie byla účinně prováděna, přičemž dosud bylo dosaženo pokroku na institucionální úrovni. V Egyptě neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (14) Pokud jde o Indii, podle informací Agentury pro azyl v současné době devět členských států označuje Indii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Indie v celé Unii činila v roce 2024 2 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Indie je ústavní republikou a parlamentní demokracií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Indie do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Indie ve svém trestním právu zachovává trest smrti a nepodepsala Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, trest smrti se od roku 2020 v praxi nevykonává. Indie podepsala Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Indii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (15) Pokud jde o Maroko, podle informací Agentury pro azyl v současné době jedenáct členských států označuje Maroko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Maroka v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Maroko je parlamentní monarchií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Maroka do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Maroko od roku 1993 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Maroko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Maroku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (16) Pokud jde o Tunisko, podle informací Agentury pro azyl v současné době deset členských států označuje Tunisko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Tuniska v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 2022 zavádí prezidentský systém. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Tuniska do zemí, kde by mohli být vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Tunisko od roku 1991 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Tunisko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Tunisku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (17) V souladu s nařízením (EU) 2024/1348 lze třetí zemi označit za bezpečnou zemi původu, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v ní nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347, a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.
- (18) Vzhledem k tomu, že v Bangladéši, Egyptě, Indii, Kolumbii, Maroku a Tunisku a ani v Kosovu, které je potenciálním kandidátem na členství v Unii, obecně nehrozí žádné nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy ve smyslu nařízení (EU) 2024/1347, což dokládá i velmi nízká míra uznaných žádostí pro žadatele z těchto zemí, je třeba dospět k závěru, že tyto země splňují kritéria pro to, aby byly považovány za bezpečné země původu ve smyslu nařízení (EU) 2024/1348, a měly by být označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie. Tím není dotčena možnost členských států označit na vnitrostátní úrovni jiné třetí země za bezpečné země původu ani možnost budoucího označení dalších třetích zemí, jež splňují podmínky stanovené v nařízením (EU) 2024/1348, za bezpečné země původu na úrovni Unie prostřednictvím budoucích změn uvedeného nařízení. Komise by měla urychleně zvážit veškeré žádosti členských států o posouzení toho, zda by mohly být za bezpečné země původu na úrovni Unie označeny další třetí země, a zohlednit při tom mimo jiné nízkou míru uznaných žádostí žadatelů z těchto zemí v celé Unii.

- (19) Označením zemí za bezpečné země původu na úrovni Unie není dotčeno pravidlo stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, podle kterého mohou členské státy uplatnit pojem bezpečné země původu pouze v případě, že žadatelé nemohou v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na ně pojem bezpečné země původu nevztahuje. V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost žadatelům, kteří se v těchto zemích nacházejí ve zvláštní situaci, jako jsou LGBTIQ osoby, oběti genderově podmíněného násilí, obránci lidských práv, náboženské menšiny a novináři.

- (20) Významné změny ve třetí zemi označené za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie mohou nepřiměřeně dopadat na určité oblasti nebo skupiny osob v této zemi, což vede k odlišným potřebám ochrany některých žadatelů z dané země a k nutnosti chránit jejich procesní záruky. Nařízení (EU) 2024/1348 zavádí možnost označit třetí zemi za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu s výjimkou určitých částí jejího území nebo jasně identifikovatelných kategorií osob. Nařízení (EU) 2024/1348 rovněž stanoví, že má Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci pozastavit označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie v případě, že se situace v této třetí zemi významně změní k horšímu. Za účelem řešení situace, kdy třetí země označená za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie již nesplňuje ve vztahu k celému svému území nebo k jasně identifikovatelným kategoriím osob v této zemi materiální podmínky pro takové označení stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, by měla být Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU s cílem částečně pozastavit na dobu šesti měsíců označení této země ve vztahu k určitým částem jejího území nebo jasně identifikovatelným kategoriím osob v dané zemi, je-li to nezbytné, vhodné a přiměřené s ohledem na významné změny v dotyčné zemi, které mají na tyto části jejího území nebo na tyto kategorie osob dopad.

Kromě toho by Komise měla do tří měsíců od přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví částečné pozastavení označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, předložit legislativní návrh, jímž se z oblasti působnosti tohoto označení vyjmají ty části území dané země nebo ty kategorie osob, na něž se pozastavení vztahuje. Pokud členský stát následně oznámí Komisi, že se na základě odůvodněného posouzení domnívá, že v důsledku změn situace v dané třetí zemi tato země opět splňuje podmínky stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o celé území této země či o určité části jejího území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob v této třetí zemi, měla by Komise navrhnout, aby bylo označení této země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu odpovídajícím způsobem změněno.

- (21) Vzhledem k tomu, že se situace v oblasti migrace může rychle měnit a že se zvyšuje tlak vyplývající ze vstupu smíšených migračních toků s vysokým podílem migrantů, kteří mají malou šanci na získání mezinárodní ochrany, měly by mít členské státy možnost uplatňovat čl. 42 odst. 1 písm. j) a odst. 3 písm. e) nařízení (EU) 2024/1348 od dřívějšího data, než je obecné datum použitelnosti uvedeného nařízení, aby urychlili posouzení žádostí, pokud členské státy provedly do vnitrostátního práva příslušná ustanovení a zavedly zvláštní postupy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU⁷. To by členskými státy umožnilo rychle a pružně reagovat na změny migračních toků. Vzhledem k tomu, že žádosti těchto žadatelů jsou pravděpodobně nedůvodné, jejich rychlé vyřízení ve zrychleném řízení nebo řízení na hranicích by azylovým a migračním orgánům umožnilo účinněji posuzovat oprávněné žádosti, rychleji vydávat rozhodnutí, a přispívat tak k lepšímu a důvěryhodnějšímu fungování politik v oblasti azylu a navrácení při plném dodržování základních práv.

---

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) Členské státy by navíc měly mít v zájmu většího zohlednění složitých a aktuálních situací ve třetích zemích, které nejsou označeny za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na úrovni Unie, možnost při uplatňování nebo zavádění právních předpisů, které umožňují označení těchto zemí na vnitrostátní úrovni, tak činit s výjimkami pro určité části území těchto třetích zemí nebo jasně identifikovatelné kategorie osob ještě přede dnem použitelnosti nařízení (EU) 2024/1348.
- (23) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření společného seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie a uspíšení uplatňování některých ustanovení nařízení (EU) 2024/1348, nemůže být dosaženo členskými státy a může jich být dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (24) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko dopisem ze dne 22. července 2025 své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.

- (25) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (26) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (27) Vzhledem k použitelnosti nařízení (EU) 2024/1348 již od 12. června 2026 a s cílem zajistit právní jistotu co nejdříve by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení.
- (28) Nařízení (EU) 2024/1348 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2024/1348 se mění takto:

1) V článku 60 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se zcela nebo částečně pozastavuje označení třetí země za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.“

2) V článku 61 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Třetí země lze označit za bezpečné země původu v souladu s tímto nařízením, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v nich nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347, a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.“

3) Článek 62 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Třetí země lze označit za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v článku 61 a v tomto článku.“

- b) za odstavec 1 se vkládají nové odstavce, které znějí:
- „1a. Třetí země uvedené v příloze II tohoto nařízení jsou označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie.
  - 1b. Třetí země, které byl udělen status kandidátské země na přistoupení k Unii, je rovněž označena za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, pokud nenastane jedna nebo více z následujících okolností:
    - a) existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v této třetí zemi;
    - b) s ohledem na jednání této třetí země dotýkající se základních práv a svobod, která jsou relevantní pro kritéria pro označení třetí země za bezpečnou zemi původu, jak je stanoveno v článku 61 tohoto nařízení, byla přijata omezující opatření ve smyslu části páté hlavy IV Smlouvy o fungování EU;

- c) podíl kladně vyřízených rozhodnutí rozhodujícího orgánu o udělení mezinárodní ochrany žadatelům z této třetí země – buď jejím státním příslušníkům, nebo jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osobám, které v ní měly dříve obvyklý pobyt – je podle nejnovějších dostupných ročních průměrných údajů Eurostatu za celou Unii vyšší než 20 % celkového počtu rozhodnutí pro tuto třetí zemi vydaných rozhodujícím orgánem.

Pokud nastane nebo přestane platit některá z okolností uvedených v prvním pododstavci písm. a) až c), Komise o tom okamžitě uvědomí členské státy, Evropský parlament a Radu. V případě písmene a) tohoto odstavce musí Komise předtím, než informuje členské státy a Evropský parlament, získat předchozí souhlas Rady.“

- c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se zcela nebo částečně pozastavuje označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.“

4) Článek 63 se nahrazuje tímto:

„Článek 63

Pozastavení a zrušení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie

1. V případě významných změn situace ve třetí zemi, která je označena za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, provede Komise odůvodněné posouzení, zda daná třetí země splňuje podmínky stanovené v článku 59 nebo 61, a pokud Komise usoudí, že tyto podmínky již zcela nebo částečně plněny nejsou, použijí se následující ustanovení:
  - a) pokud podmínky stanovené v článku 59 nebo 61 již nejsou plněny ve vztahu k určitým částem území třetí země nebo ve vztahu k jasně identifikovatelným kategoriím osob v dané třetí zemi, přijme Komise v souladu s článkem 74 akt v přenesené pravomoci, kterým se částečně pozastaví označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pro příslušné části území této třetí nebo příslušné kategorie osob na dobu šesti měsíců;

- b) pokud podmínky stanovené v článku 59 nebo 61 již nejsou plněny ve vztahu k třetí zemi jako celku, přijme Komise v souladu s článkem 74 akt v přenesené pravomoci, kterým se zcela pozastaví označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie na dobu šesti měsíců.
2. Komise situaci ve třetí zemi uvedené v odstavci 1 průběžně přezkoumává, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím poskytovaným členskými státy a Agenturou pro azyl a týkajícím se následných změn situace v dané třetí zemi.
3. Přijme-li Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s odst. 1 písm. a) nebo b), kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pro celé území či určité části území této třetí země nebo pro všechny osoby či jasně identifikovatelné kategorie osob v dané třetí zemi, předloží do tří měsíců ode dne přijetí tohoto aktu v přenesené pravomoci návrh v souladu s řádným legislativním postupem s cílem:
  - a) změnit označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie tak, aby byly stanoveny výjimky z označení pro určité části území nebo pro jasně identifikovatelné kategorie osob, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle odst. 1 písm. a), nebo

- b) zrušit označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie.
4. Pokud Komise návrh uvedený v odstavci 3 do tří měsíců ode dne přijetí aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 1 nepředloží, akt v přenesené pravomoci pozbývá účinku. Pokud Komise takový návrh do tří měsíců ode dne přijetí aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 1 předloží, je zmocněna na základě odůvodněného posouzení prodloužit platnost uvedeného aktu v přenesené pravomoci o dalších šest měsíců, s možností jednou toto prodloužení obnovit.
  5. Aniž je dotčen odstavec 4, není-li návrh Komise na zrušení nebo změnu označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie přijat do 15 měsíců od předložení návrhu Komisí, pozbývá plné nebo částečné pozastavení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie účinku.“

5) V článku 64 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

- „2. Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zcela nebo částečně pozastaveno prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijatého podle čl. 63 odst. 1 písm. a) a b), členské státy danou zemi neoznačí za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni.
3. Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zrušeno nebo změněno v souladu s řádným legislativním postupem, může členský stát oznámit Komisi, že se domnívá, že daná země v návaznosti na změny situace v ní opět splňuje podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 nebo v článku 61.

Toto oznámení zahrnuje odůvodněné posouzení toho, zda daná třetí země podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 nebo článku 61 splňuje, včetně vysvětlení toho, jaké konkrétní změny situace v dané třetí zemi přispěly k tomu, že daná země tyto podmínky opět splňuje. Členský stát případně ve svém oznámení uvede určité části území dané třetí země nebo jasně identifikovatelné kategorie osob v dané třetí zemi, na něž se jeho posouzení vztahuje.

Po tomto oznámení požádá Komise Agenturu pro azyl, aby jí poskytla informace a analýzu situace ve třetí zemi.

Pokud bylo označení třetí země, jíž se oznámení členského státu týká, za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zrušeno podle čl. 63 odst. 3 písm. b), oznamující členský stát může třetí zemi označit za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni, pouze pokud Komise proti takovému označení nevznese námitku.

Právo Komise vznést námitku je omezeno na dobu dvou let ode dne, kdy bylo zrušeno označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie. Komise případnou námitku vznese do tří měsíců ode dne každého oznámení členským státem a po řádném přezkumu situace v této třetí zemi s ohledem na podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 a článku 61.

Pokud se Komise domnívá, že podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 nebo v článku 61 jsou opět plněny ve vztahu k celému území či k určitým částem území třetí země nebo ke všem osobám či k jasně identifikovatelným kategoriím osob ve třetí zemi, na něž se vztahuje oznámení obdržené podle prvního pododstavce tohoto odstavce, může předložit návrh na změnu tohoto nařízení v souladu s řádným legislativním postupem s cílem označit tuto třetí zemi za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pro celé její území či určité části jejího území nebo pro všechny osoby či jasně identifikovatelné kategorie osob, pro které jsou uvedené podmínky splněny.“

6) V čl. 78 odst. 2 se slova „v příloze“ nahrazují slovy „v příloze I“.

7) Článek 79 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Ustanovení čl. 59 odst. 2, čl. 61 odst. 2 a čl. 61 odst. 5 písm. b) tohoto nařízení se však použijí ode dne .... [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], pokud jde o uplatňování pojmu bezpečná země původu v souladu s články 36 a 37 směrnice 2013/32/EU a pojmu bezpečná třetí země v souladu s článkem 38 směrnice 2013/32/EU.“

b) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členský stát může čl. 42 odst. 1 písm. j) a odst. 3 písm. e) tohoto nařízení použít jako důvody pro zrychlené řízení o posouzení žádosti v souladu s čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32/EU nebo pro řízení na hranicích nebo v tranzitním prostoru v souladu s článkem 43 směrnice 2013/32/EU přede dnem 12. června 2026, pokud provedl příslušná ustanovení a zavedl zvláštní postupy stanovené v těchto člácích na vnitrostátní úrovni před ... [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].“

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě členských států, které nejsou směrnicí 2013/32/EU vázány, se odkazy na tuto směrnici v odstavcích 2 a 3 tohoto článku považují za odkazy na směrnici 2005/85/ES.“

8) Jediná příloha se označuje jako příloha I;

9) Znění obsažené v příloze tohoto nařízení se doplňuje jako příloha II do nařízení (EU) 2024/1348.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA II

Za bezpečné země původu na úrovni Unie jsou označeny tyto třetí země:

Bangladéš

Kolumbie

Egypt

Indie

Kosovo*

Maroko

Tunisko

---

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a toto označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.
